

1 PETRUS

2:24-3:7

Christus' lijden, geestelijke genezing en de wederzijdse plichten van man en vrouw in het huwelijk.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-petrus/2-24-3-7

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Slavernij en het dienen van Christus	4 min	4
2	Onrecht verdragen met een zuiver geweten	2 min	6
3	Christus als voorbeeld bij onrechtvaardig lijden	3 min	7
4	Jezus vertrouwt Zich toe aan de Vader	2 min	9
5	Christus' lijden volgens Jesaja 53	2 min	10
6	Het onschuldige offer draagt onze zonden	3 min	11
7	Genezing opeisen en medische zorg weigeren	4 min	14
8	Word of Faith en het ontkennen van ziekte	3 min	16
9	Israëls zonde als ziekte in Jesaja	3 min	18
10	Genezing als herstel van de relatie met God	3 min	19
11	God geneest niet altijd: Paulus' zwakheid	4 min	21
12	Gezinsrollen en de moderne cultuur	3 min	23
13	Gezag als dienst aan anderen	3 min	25
14	Hiërarchie en machtsmisbruik in het gezin	3 min	26

15	Beslissingen nemen als echtgenoten	3 min	27
16	De man geeft zichzelf zoals Christus	3 min	29
17	Een ongelovige man winnen door je gedrag	3 min	31
18	Innerlijke schoonheid boven uiterlijk vertoon	4 min	33
19	Karakter en schoonheid in een levenslang huwelijk	4 min	35
20	Sara als voorbeeld van respect en vertrouwen	2 min	37
21	Je vrouw begrijpen en met respect behandelen	3 min	38
22	Liefdestalen en je partner leren kennen	2 min	40
23	Leidinggeven met oog voor haar belangen	3 min	41
24	Je huwelijksplicht bij een moeilijke partner	2 min	42
25	Zorgvuldig omgaan met de kwetsbaarheid van je vrouw	3 min	43
26	Zwakheid waarderen en samen Gods genade erven	2 min	45
	Om verder te lezen		46

1

Slavernij en het dienen van Christus

We gaan nu naar 1 Petrus, het einde van hoofdstuk 2. We zullen vooral naar hoofdstuk 3 kijken, maar aan het einde van hoofdstuk 2 staan twee verzen die we in onze vorige bijeenkomst niet meer konden behandelen. Ze horen bij het gedeelte waar we het eerder over hadden, maar ze hebben ook op zichzelf waarde.

In het vorige gedeelte richtte Petrus zich tot de christenen die binnen het instituut van de slavernij leefden. In Rome waren veel mensen slaaf. Sommigen waren vrijwillig slaaf geworden omdat ze hun financiën niet goed konden beheren. Ze raakten tot over hun oren in de schulden. Ze konden er niet meer uitkomen, dus verkochten ze zichzelf als slaaf. Op die manier werd hun schuld afbetaald, en ze waren eenvoudigweg verplicht hun meesters de rest van hun leven te dienen. Maar dat kon een goede regeling zijn als de meester hun een comfortabel onderkomen bood. De meester zorgde voor huisvesting en eten, medische zorg, kleding, zo ongeveer alles wat je nodig hebt.

Eerlijk gezegd zijn er in onze vrije samenleving mensen die niet alles hebben wat ze nodig hebben, ook al hebben ze twee of drie banen tegen het minimumloon. Dus economisch gezien is het niet altijd het ergste wat je kan overkomen. Voor sommige mensen was het wenselijk, en zij kozen ervoor. Andere mensen kozen er niet voor. Zij waren krijgsgevangenen uit een van de veldtochten van Rome. Ze werden naar Rome gebracht om als slaven te dienen bij de Romeinen die hen hadden overwonnen.

Maar het kwam vaak voor dat slaven zich sterker tot het christendom aangetrokken voelden dan vrije mensen. Het christendom roept mensen immers op om dienaren van God te zijn. Met andere woorden, je geeft je zelfstandigheid op wanneer je christen wordt. Je hebt nu een Heere. Je hebt nu een Meester. Christen worden betekent dat je God aanvaardt en dat je Christus aanvaardt als je Meester, je Heere. Daarom neem je in veel opzichten toch al de gezindheid van een dienaar aan.

Toen Paulus in 1 Korinthe 7 over ditzelfde onderwerp sprak, zei hij:

In de gemeente maakt het niet zoveel verschil of je slaaf bent of niet, want als je slaaf bent en tot Christus komt, ben je vrij in Christus.

1 KORINTHE 7

Je werkt nog steeds elke dag als slaaf voor je meester, maar je hebt die innerlijke vrijheid die andere mensen, zelfs mensen die geen slaaf zijn, niet hebben als ze geen christen zijn. Maar aan de andere kant zei hij:

Als je vrij bent, ben je hoe dan ook een slaaf van Christus.

1 KORINTHE 7

Christen worden betekent dus dat je je overgeeft, dat je Gods gezag over je erkent en dat je Hem dient. Je doet Zijn wil, niet die van jezelf. Iemand die in de samenleving al slaaf is, heeft minder te verliezen wanneer hij christen wordt. Zijn rechten zijn al opgegeven. Het is voor hem dus een kleine stap om Christus te aanvaarden en Zijn dienaar te zijn. Vrije mensen hebben daar vaak wat meer moeite mee.

Om die reden neemt men aan dat de meerderheid van de christenen in het Romeinse Rijk inderdaad uit slaven bestond. Niet noodzakelijk de overgrote meerderheid. Er waren ook vrije mensen, zoals we weten, maar er waren heel veel slaven. Paulus richt zich in verschillende van zijn brieven dan ook tot christelijke slaven, en Petrus doet dat ook. Deze mensen waren niet in een positie om uit de slavernij te komen, dus leert hij hun hoe ze in die toestand goede christenen kunnen zijn. Natuurlijk dringt hij er altijd bij hen op aan om onderdanig te zijn en met hun meesters mee te werken, enzovoort.

2

Onrecht verdragen met een zuiver geweten

Aan het einde van hoofdstuk 2 spreekt hij vooral tot die slaven die geen goede meesters hebben. Het kon alle kanten op. Als je slaaf was, kon je een goede meester hebben of een slechte. Als hij slecht is, heb je pech, want hij kan wreed en meedogenloos en onrechtvaardig zijn. Je had evengoed een meester kunnen hebben die een geweten had, die om zijn slaven gaf. Zij maakten dan samen met zijn andere gezinsleden deel uit van het huishouden. Hij zou niet wreed willen zijn. Hij zou rechtvaardig willen zijn.

Je kon in elk van die twee omstandigheden verkeren. Een slaaf met een rechtvaardige meester was beslist veel meer te benijden dan een slaaf met een slechte meester. Maar natuurlijk bestond die laatste situatie ook, en christelijke slaven met meesters die hen mishandelden, moesten weten wat ze daaraan moesten doen. Moesten ze proberen te ontsnappen? Moesten ze vechten? Wat moesten ze doen?

Petrus en Paulus zeggen allebei dat christelijke slaven de allerbeste slaven moeten zijn, de allerbeste mensen. Eigenlijk moeten christenen onder alle omstandigheden waarin ze verkeren de beste mensen zijn die er te vinden zijn. Daarom dringt hij er bij christelijke slaven op aan om onderdanig te zijn aan hun meesters, zelfs wanneer hun meesters onrechtvaardig zijn of hen zelfs mishandelen.

Hij zegt tegen hen in vers 19 en 20:

Want dat is genade, als iemand om het geweten voor God dingen verdraagt die hem pijn doen, en daarbij ten onrechte lijdt. Want wat voor roem is er als u het geduldig verdraagt wanneer u zondigt en daarvoor slagen ontvangt? Maar als u het geduldig verdraagt wanneer u goeddoet en daarvoor lijdt, is dat genade bij God.

1 PETRUS 2:19-20

Maar je hebt dan tenminste een zuiver geweten tegenover God. Dat is beter dan door je wrede meester geslagen te worden omdat je ongehoorzaam was en verkeerde dingen deed. Je kunt beter gestraft worden omdat je het goede doet dan omdat je het verkeerde doet. Dat is een vreemde denkwijze, tenzij je christen bent. Want als christen kun je beter een zuiver geweten hebben, zelfs als je daarvoor moet lijden, dan aan lijden ontkomen door tegen je geweten in te gaan en te leven met de wetenschap dat je hebt gedaan wat niet goed is. Het geweten van een christen is van groot belang.

3

Christus als voorbeeld bij onrechtvaardig lijden

Wanneer hij hun zegt dat ze zich niet agressief moeten gedragen tegenover meesters die hen wreed behandelen, zegt hij dat Christus je daarmee niet vraagt iets te doen wat Hij Zelf niet zou doen. Christus heeft dit Zelf gedaan en ons het voorbeeld gegeven. In vers 21 zegt hij:

Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor ons geleden heeft; Hij laat ons zo een voorbeeld na, opdat u Zijn voetsporen zou navolgen;

1 PETRUS 2:21

Christus heeft groot onrecht geleden, en Hij heeft ons laten zien hoe je daarmee omgaat. Hij vocht niet terug. Hij dreigde niet. In vers 23 staat:

Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt;

1 PETRUS 2:23

Dat betekent dat Hij hen niet terug uitschold toen ze Hem beledigden en allerlei scheldwoorden naar Zijn hoofd slingerden. Tijdens Zijn leven liet Jezus zien dat Hij beslist tegen elke tegenstander in een debat was opgewassen. Hij was gevat, en Hij had zeker met scheldwoorden kunnen reageren, waarschijnlijk doeltreffender dan degenen die Hem uitscholden. Maar toen Hij werd uitgescholden, schold Hij hen niet terug uit. Hij hield Zijn tong in bedwang.

Toen Hij leed, toen ze Hem sloegen enzovoort, dreigde Hij hen niet. Dat had Hij kunnen doen. Hij had kunnen zeggen: 'Wacht maar tot Ik terug ben.' Hij hield gewoon Zijn mond. De Bijbel zegt in Jesaja 53:

Zoals een schaap zwijgt voor zijn scheerders.

JESAJA 53

Met deze woorden zijn we de vorige keer geëindigd. Verderop, in hoofdstuk 4 van 1 Petrus, in vers 19, krijgen christenen de opdracht te reageren zoals Jezus dat deed. Als je naar de wil van God onrechtvaardig lijdt, dan komt dat doordat je Christus volgt en iemand je daarvoor straft. Sommige regeringen hebben dat gedaan. Communistische regeringen hebben dat christenen aangedaan. De nazi's hebben dat christenen aangedaan. Islamitische regeringen doen dat christenen aan. In veel delen van de wereld zijn christenen als martelaar gestorven, gevangengezet, geslagen, gemarteld, en hebben ze allerlei dingen ondergaan. Dat is in de christelijke geschiedenis heel gewoon geweest. Ook nu zijn er in de wereld veel plaatsen waar dit christenen overkomt. We zijn ons daar nauwelijks van bewust, omdat wij het zo gemakkelijk hebben, maar in de christelijke geschiedenis is het heel normaal dat dit gebeurt.

Hij zegt dat het normaal is dat wij dat meemaken, omdat Jezus het heeft meegemaakt. We willen op Hem lijken. We gaan onszelf niet onnodig lijden bezorgen. Maar als we naar de wil van God lijden, aanvaarden we dat. We aanvaarden het als een deel van de prijs die we betalen om Jezus te volgen. Het hoort gewoon bij wat het kost om dat te doen.

4

Jezus vertrouwt Zich toe aan de Vader

Hij zegt dat Jezus Zich eenvoudig aan God toevertrouwde. Hoe dan? Toen Jezus op het punt stond gearresteerd te worden, maar nog niet gearresteerd was, bad Hij in de hof van Gethsémané en zei:

En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

MATTHEÛS 26:39

Met andere woorden: ‘Ik zou willen dat dit niet gebeurde. Kunt U ervoor zorgen dat Ik niet op deze manier hoeft te sterven?’ Maar Hij zei:

Maar laat niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wilt.

Toen ze Hem kwamen arresteren en Petrus zijn zwaard trok en Jezus probeerde te verdedigen, zei Jezus:

Jezus dan zei tegen Petrus: Steek uw zwaard in de schede. De drinkbeker die de Vader Mij gegeven heeft, zal Ik die niet drinken?

JOHANNES 18:11

Hij had gebeden dat de beker aan Hem voorbij zou gaan en dat Hij die niet zou hoeven drinken. Dat is beeldspraak. Toen Hij beseftte dat Hij toch naar het kruis zou gaan, vertrouwde Hij Zich eenvoudig toe aan Gods handen. ‘Ik zal elke beker drinken die U Mij geeft.’ Aan het kruis zei Hij:

En Jezus riep met luide stem en zei: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest.

LUKAS 23:46

In plaats van Zijn vijanden iets te vergelden of iets vijandigs tegen hen te doen, onderwierp Hij Zich eenvoudig aan wat naar Hij wist de wil van Zijn Vader was. En Hij legde Zijn zaak in Gods handen. Dat is wat christenen in 1 Petrus 4:19 wordt opgedragen, als we daar op een gegeven moment alvast naar kijken. Dat hebben we de vorige keer gedaan.

5

Christus' lijden volgens Jesaja 53

Maar nu zijn we bij vers 24 van hoofdstuk 2. Het gaat nog steeds over Christus en Zijn lijden, vooral over Zijn lijden in de dood. Er staat:

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.

1 PETRUS 2:24

Met ‘het hout’ wordt het kruis bedoeld.

Deze woorden zijn voor een groot deel overgenomen uit een passage in Jesaja 53. Dat is het hoofdstuk uit Jesaja dat de schrijvers van het Nieuwe Testament het vaakst aanhalen. De schrijvers van het Nieuwe Testament haalden heel veel uit Jesaja aan. Maar ze haalden niets uit Jesaja zo vaak aan als Jesaja 53, dat ze zagen als een profetie over Christus.

In dat hoofdstuk staat in vers 4, en we kunnen zelfs nog iets eerder kijken, naar vers 3:

Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.

JESAJA 53:3

We schaamden ons voor Hem in plaats van Hem trouw te zijn.

Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.

JESAJA 53:4-5

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.

JESAJA 53:6

6

Het onschuldige offer draagt onze zonden

Het beeld hier van onze zonden die op Christus worden gelegd, grijpt terug op de dierenoffers in het Oude Testament. Bij het ritueel van het brengen van dierenoffers in de tabernakel trad de priester op als vertegenwoordiger van de gewone Jood die een dier bracht om te offeren. De priester was zijn vertegenwoordiger en legde zijn handen op het dier en beleeft de zonden van het volk over het dier. Daarmee werd symbolisch,

niet in werkelijke zin, maar in symbolische zin, de schuld van de schuldige persoon op het onschuldige dier overgedragen. Het dier is onschuldig, en zo droeg het dier de schuld van het volk. Vervolgens werd het dier geofferd.

Het is alsof de schuld van de zonde werd overgedragen van de zondaar op een onschuldig slachtoffer. En het onschuldige slachtoffer stierf en onderging in zijn plaats de straf voor de zonde. Het is niet erg prettig, maar het was een les die God de mensen leerde: dat dit was wat God Zelf zou doen. Hij zou neerdalen en Zichzelf tot een lam maken. Toen Johannes de Doper Jezus zag, zei hij:

De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

JOHANNES 1:29

En Petrus vertelt ons dat Hij onze zonden droeg, in 1 Petrus 2:24.

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.

1 PETRUS 2:24

Dit is zoals het dier dat de straf voor de zonde van de zondaar op zich neemt en in de plaats van de zondaar sterft.

Dat is wat Jesaja 53 zei. Jesaja 53 zei:

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.

JESAJA 53:6

Wij zijn degenen die gezondigd hebben.

Wij zijn ieder onze eigen weg gegaan.

JESAJA 53:6

Dat is niet wat je hoort te doen wanneer je Gods weg zou moeten gaan. En er staat:

En God legde onze schuld op Hem.

Dat is wat Jesaja zei, en dat is wat Petrus zegt. Jesaja zegt dat de Heere de ongerechtigheid van ons allen op Jezus legde. Petrus zegt:

Hij droeg onze zonden in Zijn eigen lichaam aan het kruis.

Nu hij het toch over dit onderwerp heeft, maakt hij nog twee andere toespelingen op Jesaja 53. Aan het einde van 1 Petrus 2:24 zegt hij:

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.

1 PETRUS 2:24

Dat is ook de laatste regel van Jesaja 53:5, iets veranderd. Jesaja 53:5 zegt:

Door Zijn wonden zijn we genezen.

Petrus zegt:

Door Zijn wonden zijn jullie genezen.

Dan zegt Petrus in 1 Petrus 2:25:

Want u was als dwalende schapen; maar u bent nu bekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.

1 PETRUS 2:25

Dat is een toespeling op Jesaja 53:6:

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.

JESAJA 53:6

Petrus ontleent dus behoorlijk wat beelden aan Jesaja 53 en past die toe op de dood van Christus.

7

Genezing opeisen en medische zorg weigeren

Maar wat betekent het:

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.

1 PETRUS 2:24

Dat is een belangrijke vraag, omdat sommige christenen dit vers heel vaak aanhalen en toepassen op een manier die volgens mij niet bedoeld is. En op een manier die zelfs gevaarlijk kan zijn, geloof het of niet. Veel fouten die je bij de uitleg van de Bijbel maakt, zijn niet per se gevaarlijk; ze zijn gewoon onjuist. Sommige kunnen echt gevaarlijk zijn.

Bijvoorbeeld, als je kijkt naar Markus hoofdstuk 16, waar Jezus zei:

Deze tekenen zullen de gelovigen volgen. Ze zullen slangen oppakken zonder dat die hun kwaad doen.

MARKUS 16

Als je verkeerd begrijpt wat daar wordt gezegd, kun je jezelf de dood in jagen.

slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.

MARKUS 16:18

staat er. Probeer het niet. Er zijn momenten geweest waarop zulke wonderen hebben plaatsgevonden. Hij geeft je geen toestemming om dit op eigen initiatief te doen. Dit gaat over wanneer iemand onbedoeld door een slang wordt gebeten of iets drinkt wat niet gezond is, en God heeft bij gelegenheid hun leven gespaard. Dit is gewoon een teken dat af en toe voorkomt.

Zo staat er ook:

Door Zijn wonden zijn jullie genezen.

Als je dat verkeerd begrijpt, kan dat een probleem zijn. Het kan zelfs fataal zijn. Veel mensen zeggen dat Jezus, toen Hij aan het kruis stierf, voor onze zonden stierf, maar dat Hij, toen Hij vóór Zijn kruisiging werd geselsd, voor onze ziekten werd geselsd. Net zoals Zijn verzoening de vergeving van onze zonden omvat, omvat die ook de genezing van onze ziekten. Waar halen ze dat vandaan? Uit Jesaja 53:5:

Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.

JESAJA 53:5

De striemen zijn sporen van geselslagen, littekens van geseling. En toen Jezus aan de geselpaal werd geselsd, zeggen sommigen: 'Kijk, Hij heeft onze genezing gekocht.' We weten dat de Bijbel zegt dat Hij, toen Hij stierf, de vergeving van onze zonden heeft gekocht. Hij heeft ons behoud gekocht. Maar zij zeggen dat Hij daarnaast ook onze lichamelijke genezing van alle ziekten heeft gekocht. Zij zouden zeggen: net zoals

het ongepast is om voor je behoud op iets anders dan Christus te vertrouwen, is het ongepast om voor je genezing op iemand anders dan Christus te vertrouwen, ook op artsen.

Sommigen gaan zo ver dat ze zeggen: omdat Christus ons door Zijn striemen heeft genezen, getuigt het van een gebrek aan geloof als je naar een arts gaat. Deze mensen sterven vaak als ze hun eigen overtuiging volgen, of hun kinderen sterven. Er zijn er velen bij wie dat is gebeurd. Er is een prediker die zo predikt, Hobart Freeman geheten. Er wordt gezegd dat in zijn gemeente meer dan 90 mensen zijn gestorven die met eenvoudige medische zorg geholpen hadden kunnen worden, maar ze wilden gewoon niet naar een arts. Het was hun overtuiging dat God hun Geneesheer is. Ze moesten niet naar een arts gaan. Dat getuigt van een gebrek aan geloof. Waar baseren ze dat op?

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.

1 PETRUS 2:24

8

Word of Faith en het ontkennen van ziekte

Zelfs onder mensen die niet zo ver gaan, onder veel pinkstergelovigen, bestaat er een leer die Word of Faith wordt genoemd. Die is heel populair in christelijke televisieprogramma's, waarvan je de meeste nooit zou moeten bekijken. Christelijke televisie is zo ongeveer het ergste wat het christendom ooit is overkomen, voor zover ik weet. Maar bijna alle christelijke televisieprogramma's zijn op Word of Faith gericht. Die leer houdt in dat Jezus, toen Hij stierf, natuurlijk ons behoud heeft gekocht. Dat is waar. Maar toen Hij werd geseld, heeft Hij onze genezing gekocht. Ze zeggen dat de juiste manier om genezen te worden is dat je belijdt dat je genezen bent.

Met andere woorden, ze weten dat we nog steeds ziek worden, ook al zeggen ze dat Jezus onze genezing heeft gekocht. Maar ze zeggen dat je moet geloven dat God je heeft genezen, nog voordat je daar enig bewijs van hebt. Want als je er bewijs van hebt, is het geen geloof. Als je wacht tot de symptomen verdwijnen, waar is dan het geloof? Als mijn symptomen verdwenen zijn, zeg ik zonder enig geloof dat ik gezond ben. Dat is gewoon duidelijk.

Ze zeggen dat geloof een rol gaat spelen wanneer je je nog ziek voelt, wanneer je nog alle symptomen hebt. Dan wordt je geloof in Gods Woord op de proef gesteld, en moet je Gods Woord belijden, ondanks het bewijs, ondanks de symptomen. Ze zeggen dat Jezus je tweeduizend jaar geleden inderdaad heeft genezen. Als je ziekteverschijnselen hebt, is dat het bedrog van de duivel. De duivel probeert je te misleiden door je te laten denken dat je ziek bent. Je moet belijden dat je gezond bent. En als je gezond bent, neem je natuurlijk geen medicijnen. Als je gezond bent, ga je niet naar de dokter. Waarom ga je daarheen als je gezond bent? Het idee is dus dat je al gezond bent, omdat Jezus is gestorven en heeft geleden voor je zonde en je ziekte, en dat allemaal heeft afgehandeld.

De mensen uit Word of Faith die daadwerkelijk overleven, kunnen ervan getuigen dat ze ziek waren, zo'n belijdenis uitspraken, aan hun geloof vasthielden en beter werden. Of ze zonder dat ook beter zouden zijn geworden, weet niemand. Een bepaald aantal mensen dat ziek is, wordt hoe dan ook beter. Maar ze hebben hun getuigenissen over hoe ze trouw beleden dat God hen had genezen en, zowaar, uiteindelijk werden ze beter. Dat moedigt degenen die naar hen luisteren en denken dat ze gelijk hebben aan om hetzelfde te doen wanneer ze ziek zijn. Belijd gewoon dat Christus mij heeft genezen.

Nu leert de Bijbel eigenlijk niet wat zij zeggen. Ze leggen de betekenis van dit vers verkeerd uit:

Door Zijn wonden zijn we genezen.

9

Israëls zonde als ziekte in Jesaja

Wat betekent dat? Allereerst moeten we weten wat ‘genezen’ bij Jesaja betekent, want Petrus citeert Jesaja. Waar heeft Jesaja het over? Ga terug naar Jesaja hoofdstuk 1, dan zul je het zien.

Allereerst is Jesaja in dichtvorm geschreven, en daarom moet je verwachten dat er enige dichterlijke vrijheid is. Er is beeldspraak die niet letterlijk bedoeld is. Poëzie moet je maar heel zelden strikt letterlijk opvatten. Zo is die niet bedoeld. Er worden beelden gebruikt die een indruk oproepen, enzovoort.

Maar wanneer God de toestand van Israël beschrijft, in opstand tegen God en onder Gods oordeel, was het land op dat moment door Assyrië binnengevallen. Veel dorpen waren door de Assyriërs weggevaagd. Het land verkeerde in een verschrikkelijke toestand. God vergelijkt Israël met een zieke. Hij zegt in vers 5 van Jesaja 1:

Waarom wilt u nog meer geslagen worden? U gaat gewoon door met uw afvalligheid. Heel het hoofd is ziek, en heel het hart is afgemat. Vanaf de voetzool tot het hoofd toe is er geen gezonde plek aan: wonden en striemen en gapende wonden, niet uitgedrukt, niet verbonden, en niet met olie verzacht.

JESAJA 1:5-6

Met andere woorden, het volk is als een zieke, ziek van top tot teen. Het heeft etterende zweren en rottende wonden, en niemand heeft die behandeld. Ze hebben geen arts gehad. Het lijkt een beetje op de man die in handen van rovers viel in het verhaal van de barmhartige Samaritaan. Hij werd in elkaar geslagen en langs de kant van de weg achtergelaten, met zijn wonden open en bloot, in levensgevaar. Dat is de toestand waarin het volk Israël verkeert, zoals die hier in figuurlijke taal wordt beschreven. Het is als een mens. Het wordt als een persoon voorgesteld.

Die ziekte bestaat natuurlijk niet uit lichamelijke, organische ziekten bij afzonderlijke mensen. Het volk is ziek. In welk opzicht? In die zin dat het van God vervreemd is.

Vers 4 zegt:

Wee het zondige volk, volk van zware ongerechtigheid,
nageslacht van kwaaddoeners, kinderen die verderf aanrichten!
Zij hebben de HEERE verlaten, de Heilige van Israël verworpen,
zij zijn vervreemd, van achter Hem vandaan.

JESAJA 1:4

Er staat:

Ach, zondig volk, een volk dat gebukt gaat onder schuld, een stel kwaaddoeners,
kinderen die alles bederven. Ze hebben de Heer verlaten. Ze hebben de Heilige van
Israël kwaad gemaakt. Ze hebben Hem de rug toegekeerd.

10

Genezing als herstel van de relatie met God

Hun ziekte is dat ze van God zijn afgeweken. Hun verhouding met God schiet tekort, en dat maakt hen als volk ziek. De genezing die ze nodig hebben, is dat ze weer met God worden verzoend. Wanneer je dus naar Jesaja 53 gaat, de passage die we bekeken en waaruit Petrus citeert, zien we dat hij het over dit soort genezing heeft. Kijk naar vers 5:

Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze
ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede
aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons
genezing gekomen.

JESAJA 53:5

Dit heeft allemaal te maken met de relatie. Onze ongerechtigheden, onze overtredingen — dat zijn de dingen die ons van God vervreemden. Maar Christus werd in onze plaats verwond, zodat dit voor ons hersteld kon worden. Hij spreekt over de straf. Dat betekent bestraffing, zoals een opstandige slaaf geslagen zou kunnen worden om hem te laten gehoorzamen. Dat is die straf.

De straf die ons vrede brengt, was op Hem.

Dat wil zeggen: Jezus kreeg de slagen. Zodat wij wat zouden hebben? Vrede met God, herstel van de relatie met God.

‘En door Zijn wonden zijn we genezen.’ Met die wonden worden de striemen van die straf bedoeld.

Waarvan genezen? Genezen van de ziekte die Jesaja aan het begin ter sprake bracht: deze vervreemding van God. Je leeft in vervreemding van God. Je bent als een zieke man; je moet genezen worden. De straf die Christus onderging, de striemen van Christus, waren voor onze vrede, voor ons herstel. Wat genezen wordt, is onze relatie met God.

Dat dit de betekenis is, wordt heel duidelijk door de manier waarop Petrus deze tekst gebruikt. In 1 Petrus 2, aan het einde van vers 24, zegt hij:

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.

1 PETRUS 2:24

Of:

waren genezen.

Dan zegt hij in vers 25:

Want u was als dwalende schapen; maar u bent nu bekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.

1 PETRUS 2:25

Dat betekent 'omdat'. Vers 25 gaat nu de uitspraak onderbouwen die hij zojuist heeft gedaan.

Dat wil zeggen: je relatie met Hem was verbroken. Je was van God afgedwaald, maar je bent nu teruggekeerd. Dat is de genezing. Het gaat hier over geestelijke genezing. Het gaat helemaal niet over lichamelijke genezing.

11

God geneest niet altijd: Paulus' zwakheid

Overigens geloof ik wel dat God mensen op wonderbaarlijke wijze kan genezen en dat ook heeft gedaan. Ik verzet me helemaal niet tegen de werkelijkheid van wonderen. Maar ik geloof dat er geen belofte is dat we genezen zullen worden, en daar zit het probleem. Er is inderdaad een belofte dat onze zonden vergeven zullen worden vanwege wat Jezus heeft gedaan. Maar als er een even stellige belofte is dat we lichamelijk genezen zullen worden vanwege wat Hij heeft gedaan, dan zou het net zo verkeerd zijn om voor genezing naar iemand anders dan Jezus te gaan als om voor behoud naar iemand anders te gaan. Als Hij dus onze lichamelijke genezing van ziekten heeft gekocht, wat hier niet wordt gezegd, dan zou je natuurlijk niet naar een dokter moeten gaan. Maar de Bijbel leert niet dat Jezus dat heeft gedaan.

God geneest mensen wanneer Hij dat wil, en Hij doet het niet wanneer Hij dat niet wil. Genezing is niet altijd het beste voor hen. Zelfs Paulus had een doorn in zijn vlees, die hij een zwakheid noemde. Hij zei dat hij drie keer had gebeden. Dit staat in 2 Korinthe 12.

Ik heb drie keer gebeden of de Heere deze zwakheid van mij wilde wegnemen.

2 KORINTHE 12

De Heere zei:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

Dus zei Paulus:

Goed, dan zal ik deze zwakheid aanvaarden, want wanneer ik zwak ben, kan Gods kracht in mij zichtbaar worden.

2 KORINTHE 12

Hier hebben we een apostel die veel andere mensen had genezen. De apostelen hadden de gaven van genezing. Ze genazen; ze deden veel genezingswonderen. Maar toen hij ziek was en bad om genezen te worden, zei Christus: 'Nee, in dit geval is dat niet wat Ik ga doen. Ik ga je gewoon de genade geven om dit te doorstaan, in plaats van het van je weg te nemen.' Het is heel duidelijk in de Schrift dat genezing niet altijd gegarandeerd is, zelfs niet voor mensen die geloof hebben. Paulus had geloof. Wanneer God het wil, zal Hij het doen. Wanneer Hij het niet wil, zal Hij het niet doen.

Soms heeft niet genezen worden voor iemand een beter geestelijk effect dan genezen worden zou hebben. Als God al onze lasten, al onze pijn, al onze beproevingen onmiddellijk zou wegnemen, zouden we nooit enige gelegenheid hebben om sterker te worden of te groeien. De Bijbel geeft wel aan dat onze beproevingen dienen om ons te verbeteren. Maar we zullen nooit vooruitgaan als ze ogenblikkelijk verdwijnen zodra we het juiste doen, de juiste hocuspocus toepassen, of de juiste woorden uit onze mond laten komen, en plotseling alle pijn verdwijnt. Dat zou geweldig zijn. We zouden net tovenaars zijn. Maar Christus heeft ons niet geroepen om tovenaars te zijn. Hij heeft ons geroepen om discipelen te zijn, Zijn dienaren.

Er zijn dienaren van echte meesters geweest die door de vijanden van hun meester werden gemarteld, omdat ze de geheimen van hun meester niet wilden prijsgeven of iets dergelijks. Je moet trouw zijn aan je meester. Soms lijdt je daarom. Maar het punt hier is dat Petrus met zijn uitspraak:

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.

1 PETRUS 2:24

geen bevestiging geeft van de zogenoemde Word of Faith-leer dat je genezing kunt opeisen. Hij zegt niet dat Jezus de genezing van iedereen heeft gekocht. Hij heeft het niet over dat soort genezing, niet in Jesaja en ook niet hier.

12

Gezinsrollen en de moderne cultuur

Nu hoofdstuk 3. Hij is klaar met wat hij tegen dienaren te zeggen heeft. Nu gaat hij zich tot echtgenotes richten. Ik heb eerder gezegd dat we vreemdelingen en pelgrims in deze wereld zijn en dat we een andere cultuur hebben dan deze wereld. Vaak nemen mensen binnen de niet-christelijke cultuur aanstoot aan dingen in de christelijke cultuur. Met christelijke cultuur bedoel ik het volgen van het Woord van God, het

volgen van de Schrift. Mensen die zich niet door de Schrift laten leiden, hebben vaak een uiterst afwijkende mening waaraan ze sterk vasthouden, die ingaat tegen wat de Bijbel leert.

We hebben het bijvoorbeeld over slavernij gehad. De Amerikaanse mentaliteit is dat je, als je een slaaf bent, voor je rechten moet opkomen. Je moet je niet aan je meester onderwerpen. Je moet voor je mensenrechten opkomen. Dat is iets waarvan we van nature, vooral met onze moderne Amerikaanse mentaliteit, zouden denken dat het waarschijnlijk waar is. Maar de Schrift zegt dat er iets voor te zeggen valt om je te onderwerpen aan onrechtvaardig lijden. In zekere zin lijkt dat op Christus. Er zijn momenten om voor de rechten van anderen op te komen, en misschien ook voor je eigen rechten. Maar je lijkt meer op Christus wanneer je een onrecht dat jou wordt aangedaan werkelijk gewoon kunt aanvaarden en erop vertrouwt dat God je recht zal verschaffen. Vertrouw erop dat God tegenover jou het juiste zal doen. Dat is wat Jezus deed. Hij vertrouwde Zichzelf aan God toe in plaats van terug te slaan of voor Zichzelf op te komen.

Zoals onze samenleving sterk tegen slavernij is, zijn we ook tegen alles wat op hiërarchie in het gezin lijkt. Daarmee bedoel ik dat het idee dat de man het hoofd is en de vrouw zich in zekere zin aan de man moet onderwerpen, in het moderne Amerika volkomen uit de mode is. In alle samenlevingen vóór de onze was dat geen probleem, omdat men begreep dat mannen en vrouwen verschillende rollen hadden. Dat waren geen rollen waarin ze tegenover elkaar stonden. Een man en een vrouw horen in hetzelfde team te zitten. Ze hebben een gezamenlijk project, en dat is een huishouden dat ze moeten leiden. Ze vervullen verschillende rollen, net als in een bedrijf. Daar is een hiërarchie. Sommige werknemers onderwerpen zich aan andere werknemers, niet omdat die mensen beter zijn dan zij, maar omdat er een hiërarchische structuur is.

In het leger is het net zo. Ik weet zeker dat er heel wat soldaten zijn geweest die hun sergeant intellectueel de baas waren. Zoals sergeanten in de meeste films worden afgebeeld, zou ik zelfs denken dat bijna iedereen hun intellectueel de baas is. Maar ik weet zeker dat het is voorgekomen dat mannen of vrouwen met een lagere rang werkelijk superieur waren aan mensen met een hogere rang, van wie ze verplicht bevelen moesten aannemen. Zo waren slaven ook vaak superieur aan hun meesters.

13

Gezag als dienst aan anderen

Maar de christelijke gedachte is niet dat degene die superieur is altijd mag heersen. Het zou mooi zijn als iedereen die regeerde superieur was aan de mensen over wie hij regeerde. Maar een christen hoort juist de dienaar van allen te zijn. Dat betekent dat zelfs degene die een gezagspositie bekleedt, een dienaar moet zijn. Jezus zei immers:

En wie van u de eerste zal willen worden, die moet dienaar van allen zijn.

MARKUS 10:44

Dus zelfs waar er een hiërarchische structuur is, zullen mensen, als ze op beide posities christenen zijn, alles op alles zetten om elkaar te dienen. Want degene die de grootste is in het Koninkrijk van God, is degene die de slaaf is die de anderen het meest dient.

In het gezin gaat de Bijbel er overal, van Genesis tot en met deze brieven, van uit dat de man het hoofd is en dat de vrouw en de man een team vormen. Ze zijn niet verwickeld in een machtsstrijd tegen elkaar. Ze zijn geen tegenstanders van elkaar. Ze vormen een team, net zoals in een bedrijf de werknemer en zijn leidinggevende een team vormen. De werknemer zou misschien willen dat hij de leidinggevende was, maar dat is hij niet. Ze werken allebei voor het bedrijf en hun rollen liggen vast.

We leven niet meer in een land waar de rol van de vrouw in Bijbelse categorieën wordt omschreven. Dat wil zeggen, onze cultuur aanvaardt dit niet meer. En we moeten beslissen wat meer gezag heeft: de algemene opvatting van onze moderne cultuur of het Woord van God? Niet alle christenen denken hier hetzelfde over. Persoonlijk houd ik vast aan het Woord van God, en daarom heb ik hier geen probleem mee.

Natuurlijk hebben veel mensen tegen me gezegd: ‘Nou, Steve, als je een vrouw was, zou je dan hetzelfde onderwijzen? Zou je geloven dat mannen het hoofd zijn?’ Ik zal je dit zeggen: als ik een vrouw was en een christen, zoals ik nu ben, zou ik alles geloven wat de Bijbel zegt. Ik heb er nooit belangstelling voor gehad om de Bijbel zo te kneden

of te vormen dat hij iets leert wat in mijn voordeel is. Misschien doen sommige mensen dat, maar ik kan me niet voorstellen dat ik daar ook maar enige belangstelling voor zou hebben.

Als ik mijn eigen godsdienst ga verzinnen, wordt het geen christendom. Ik ga voor mezelf een of andere hedonistische godsdienst verzinnen, in plaats van een of andere beperkende godsdienst die je maar een klein beetje aanpast om mij meer op mijn gemak te laten voelen. Als christen is het eenvoudigweg mijn plicht om te ontdekken wat de wil van God is en die te doen. Ik zou datzelfde doel hebben als man, als vrouw of als kind. Of als er nog iets anders bestaat, een buitenaards wezen van een andere planeet, dan zou ik nog steeds alles willen doen waarvan God had geopenbaard dat het juist was.

14

Hiërarchie en machtsmisbruik in het gezin

In alle brieven waarin gezinsverhoudingen worden besproken, wordt ervan uitgegaan dat er een hiërarchie is. In onze samenleving hebben we iets wat egalitaire rollen wordt genoemd. Egalitair is het tegenovergestelde van hiërarchisch. En in onze samenleving aanvaarden we hiërarchie in elke instelling behalve het huwelijk. We aanvaarden die in het werk. We aanvaarden die in het leger. We aanvaarden die als het gaat om regeerders die regeren en wetten maken voor andere mensen. We aanvaarden die als het gaat om ouders die gezag hebben over hun kinderen.

In onze ogen is hiërarchie geen slechte zaak, tenzij het om het huwelijk gaat. Dat iemand in een huwelijksrelatie op welke manier dan ook een ondergeschikte rol ten opzichte van iemand anders zou hebben, daar raken mensen tegenwoordig helemaal van overstuur. Dat was niet altijd zo. Vroeger werden alle hiërarchische verhoudingen die in de Schrift werden erkend, ook in de samenleving erkend.

Natuurlijk is het probleem met een hiërarchische verhouding dat, als iemand per definitie de leider is, die persoon de wensen en gevoeligheden van de ander met voeten kan treden. En omdat de meeste mensen egoïstisch zijn, zijn de meeste mensen in leidinggevende posities egoïstisch. Veel echtgenoten zijn egoïstisch geweest, en ze

horen maar al te graag dat de vrouw geacht wordt zijn leiding te volgen. Heel wat echtgenoten hebben dus erg weinig rekening gehouden met hun vrouw en hebben haar het leven zuur gemaakt. Natuurlijk hebben sommige ouders dat ook met hun kinderen gedaan. Sommige heersers hebben dat met hun onderdanen gedaan. Het is een probleem. Waar je ook gezag hebt binnen een hiërarchische instelling, bestaat altijd de mogelijkheid dat de mensen met gezag dat gezag zullen misbruiken. En er zijn altijd mensen die dat ook werkelijk doen.

De Bijbel geeft niet aan dat de oplossing hiervoor is om de hiërarchie af te schaffen, maar om de mensen te veranderen. Dat wil zeggen: als een man inderdaad het hoofd van zijn gezin is, dan kan hij zich maar beter als Christus gedragen, in plaats van als een of andere tiran. En als de ouder werkelijk boven de kinderen staat en zij moeten gehoorzamen, dan behoort die ouder de kinderen met gevoel voor hen op te voeden:

En vaders, wek geen toorn bij uw kinderen op, maar voed hen op in de onderwijzing en de terechtwijzing van de Heere.

EFEZE 6:4

Paulus zegt bijvoorbeeld in Efeze 6:

Vaders, terg uw kinderen niet. Ontmoedig hen niet. Behandel hen niet zo dat ze boos op u worden.

EFEZE 6

15

Beslissingen nemen als echtgenoten

Met andere woorden, de Bijbel gaat er steeds van uit dat niet alleen het gezin, maar ook veel andere instellingen in de samenleving hiërarchisch zijn, in tegenstelling tot egalitair. Egalitair betekent dat iedereen op precies hetzelfde niveau staat. Maar dat wordt een probleem binnen een instelling waar maar twee mensen zijn. In een samenleving, een gemeente, een onderneming of in bepaalde andere situaties kunnen er twee of meer mensen zijn. Je kunt zaken beslissen met een meerderheid

van stemmen. Maar als je een instelling hebt die per definitie uit slechts twee mensen bestaat, een man en een vrouw, een huwelijk, hoe beslis je dan hoe je het geheel bestuurt?

Sommige mensen zeggen: ‘Nou, als de man gelijk heeft, moeten ze doen wat de man wil. Als de vrouw gelijk heeft, moeten ze doen wat de vrouw wil.’ Natuurlijk is dat waar. Maar de vraag is: denkt de vrouw niet altijd dat ze gelijk heeft? En denkt de man niet altijd dat hij gelijk heeft? Wat als de man en de vrouw het er niet over eens zijn wie er gelijk heeft? Wat dan? Wie geeft de doorslag? Bij een staking van stemmen kan niemand de doorslag geven als er maar twee mensen zijn, en per definitie zijn er bij een huwelijk maar twee mensen betrokken.

Dus net als in elke situatie waarin er maar twee mensen zijn, moet iemand de leiding nemen. En in de Schrift is die beslissing genomen. De man doet dat. En de Bijbel ontkent niet dat sommige vrouwen veel slimmer zijn dan hun man. Er zijn daar zelfs heel wat voorbeelden van. Een van de opvallendste is Abigail, de vrouw van Nabal. De naam Nabal betekent dwaas. En hij wordt beslist als een dwaas afgeschilderd. En zij wordt afgeschilderd als een wijze vrouw. De Bijbel koestert geen illusies dat mannen slimmer zijn dan hun vrouw. Sommige mannen zijn dat ongetwijfeld, maar sommige vrouwen zijn slimmer dan hun man. Het gaat er niet om wie het slimst is.

Je zou kunnen zeggen: ‘Nou, in een huwelijk zou de slimste persoon degene moeten zijn die de leiding heeft.’ Dat is waar, maar denken ze niet allebei dat ze de slimste zijn? Je moet iemand van buitenaf hebben die zegt: ‘Nou, jij bent degene die de leiding heeft.’ En God zegt: ‘Ik zal dat beslissen.’

Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals aan de Heere, want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam.

EFEZE 5:22-23

C. S. Lewis sprak hierover in zijn boek *Mere Christianity*. Hij zei dat veel mensen er bezwaar tegen hebben dat de man het hoofd is, maar hij zegt: ‘Zou je liever hebben dat de vrouw het hoofd was? Zou de samenleving beter zijn als de vrouw feitelijk het hoofd was?’ Eigenlijk niet. Er valt geen argument aan te voeren dat aantoont dat

vrouwen altijd betere beslissingen zullen nemen, of dat mannen altijd betere beslissingen zullen nemen. Maar de vrede in het gezin en de harmonie binnen het gezin zijn voor God blijkbaar belangrijker dan dat elke beslissing de slimst denkbare beslissing is. Het is belangrijker dat mensen elkaar liefhebben, dat ze elkaar dienen en dat ze in harmonie met elkaar leven.

16

De man geeft zichzelf zoals Christus

Je zult zien dat Petrus hier in hoofdstuk 3, vers 1 tot en met 7, de vrouwen aanspreekt, de echtgenotes. Hij zegt hun onderdanig te zijn. Maar hij vertelt de man in vers 7 ook wat hij moet doen. En dit is kenmerkend voor wat Paulus ook in zijn brieven doet. In Efeze 5 zegt Paulus bijvoorbeeld dat het huwelijk een beeld hoort te zijn van de verhouding tussen Christus en de gemeente. Christus is als de Bruidegom en de gemeente is Zijn bruid. En hij zegt:

Vrouwen, onderwerp u in alles aan uw man, zoals de gemeente zich aan Christus onderwerpt. En mannen, heb uw vrouw lief, zoals Christus de gemeente liefheeft en Zich voor haar heeft overgegeven.

EFEZE 5

Met andere woorden, de man moet zijn leven geven voor zijn vrouw. Veel mensen denken: 'Nou, als hij de leiding heeft, waarom moet hij dan zijn leven geven?' Omdat dat is wat leidinggeven betekent als je christen bent. Jezus is Degene Die uiteindelijk de leiding heeft, en Hij heeft Zijn leven gegeven. Dat is wat het betekent om een leider te zijn. Het betekent dat je vooropgaat, de houtversnipperaar in. Als jullie er allebei in gaan, ga jij als eerste. Jij bent de leider. Het betekent dat jij de klappen opvangt, dat jij het zwaarst wordt getroffen. De herder gaat voor de schapen uit de gevaarlijke dalen in. Als daar een wolf of een beer zit, grijpt die de herder, niet de schapen. De gedachte achter leiderschap is niet dat je in een ivoren toren staat en van bovenaf bevelen geeft aan je slaven. De gedachte is dat je in het leven vooropgaat. In veel gevallen zijn er

gevaren in het leven. En als jij vooraan loopt, als jij de voorste hond bent, dan krijg jij als eerste met die gevaren te maken. Daar wordt van uitgegaan. Jezus is de Herder. Hij zegt:

Ik ben de goede Herder; de goede Herder geeft Zijn leven voor de schapen.

JOHANNES 10:11

Een man krijgt in Efeze 5 te horen:

Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven,

EFEZE 5:25

Hij bedoelt dat Hij voor haar gestorven is, voor de gemeente.

Volgens een wereldse manier van denken heeft degene die de leiding heeft een betere baan dan degene die ondergeschikt is. Of degene die algemeen directeur is, krijgt een hoger salaris dan alle anderen in de organisatie. Wij zijn gaan denken dat het wenselijk is om naar de top van een hiërarchie op te klimmen. Maar Jezus zei:

En wie van u de eerste zal willen worden, die moet dienaar van allen zijn.

MARKUS 10:44

Hij bedoelde niet dat je door slaaf te zijn het recht verdient om daar onderuit te komen en als beloning voor je slavenwerk de baas te worden. Slaaf zijn is de baas zijn. Dienen, je rechten opgeven, jezelf in gevaar brengen voor je vrouw: dat is de leider zijn.

Nogmaals, de Bijbel gaat uit van heel andere vooronderstellingen over hiërarchie dan de wereld. Daarom hebben we de Bijbel, want Gods gedachten zijn niet dezelfde als die van ons. Dat zouden we niet weten als Hij het ons niet vertelde.

17

Een ongelovige man winnen door je gedrag

Hij zegt in hoofdstuk 3:

Evenzo, vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig; opdat ook, als sommigen aan het Woord ongehoorzaam zijn, zij door de levenswandel van de vrouwen zonder woorden gewonnen mogen worden,

1 PETRUS 3:1

Niet aan de mannen van iedereen trouwens. Vrouwen krijgen niet te horen dat ze zich aan mannen in het algemeen moeten onderwerpen. Alleen echtgenotes aan hun eigen man, omdat ze samen een onderneming hebben. Ze hebben een huwelijk dat ze proberen te besturen en vorm te geven. Dus, vrouwen, onderwerp je aan je eigen man, zodat zelfs mannen die het Woord niet gehoorzamen, zonder woorden gewonnen kunnen worden door de levenswandel van hun vrouw.

Christelijke vrouwen die een niet-christelijke man hebben, verlangen nergens sterker naar dan dat hun man christen wordt. Ik zei christelijke vrouwen, en daarbij neem ik aan dat ze een christelijke gezindheid hebben. Iedereen met een christelijke gezindheid verlangt ernaar dat de mensen van wie hij of zij houdt ook christen worden. Als ik behouden ben, wil ik dat iedereen van wie ik houd behouden wordt. Als ik een echtgenoot ben, wil ik dat mijn vrouw en kinderen behouden worden. Als ik een christelijke vrouw was en mijn man niet behouden was, zou ik niets liever willen dan dat mijn man en mijn kinderen behouden worden.

Petrus zegt: ‘Wil je je man winnen, preek dan niet tegen hem. Doe niet schijnheilig en zelfingenomen. Wees gewoon een goede vrouw.’ Er staat dat zelfs als je mannen horken zijn en ongehoorzaam zijn aan God, ze door het gedrag van hun vrouwen gewonnen zouden kunnen worden,

doordat zij uw reine levenswandel in de vreze des
Heeren waarnemen.

1 PETRUS 3:2

Vrees betekent eerbied. Een vrouw moet eerbied hebben voor God en kuis zijn, wat betekent dat ze niet achter andere mannen aan zit. Kuis zijn betekent dat ze moreel rein is. De spreker maakt hier een Engelse woordspeling: ‘chased’ betekent ‘achtervolgd’ en klinkt hetzelfde als ‘chaste’, dat ‘kuis’ betekent. Met andere woorden, door haar trouw aan haar beroerde man, als hij een beroerde vent is — en daar wordt hier van uitgegaan. Hij is een man die niet is zoals zij hem zou willen hebben. Ze wil dat hij een gelovige is. Ze wil dat hij een goede christelijke echtgenoot is, maar dat is hij niet. Ze kan hem voor zich winnen door haar onderdanige, kuise, eerbiedige gedrag.

Dit is niet de manier waarop mensen in het algemeen, of met name vrouwen in onze samenleving, te horen krijgen dat ze binnen hun relaties moeten handelen. Maar dit is wat volgens Petrus de meeste kans van slagen heeft. Wil je je man winnen? Zo doe je dat.

18

Innerlijke schoonheid boven uiterlijk vertoon

Hij zegt:

Uw sieraad moet niet bestaan in iets uiterlijks: het vlechten van het haar, het dragen van gouden sieraden of het aantrekken van mooie kleren; maar uw sieraad moet zijn de verborgen mens van het hart, met het onvergankelijke sieraad van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God.

1 PETRUS 3:3-4

De Bijbel is heel oud, maar blijkbaar zijn mensen in duizenden jaren niet veel veranderd. Want Petrus vindt dat hij de neiging van vrouwen om ijdel te zijn moet bespreken. Als hij vandaag zou schrijven, zou hij het ook over de ijdelheid van mannen moeten hebben, want tegenwoordig hebben we ook veel mannen die zich uitgebreid staan op te tutten. Dat deden ze toen niet. Mannen maakten zich toen geen zorgen over hun uiterlijk. Het kon ze niet schelen of ze groot en dik waren en zo. Ze vertrouwden niet op hun uiterlijk.

Maar vrouwen hebben altijd, in alle samenlevingen, behoorlijk op hun uiterlijk vertrouwd om, ik weet het niet, aandacht en status te krijgen of een man aan de haak te slaan. Zo gaat het zo ongeveer in samenlevingen. Dat is niet noodzakelijk kritiek op de vrouwen, maar op de mannen, want ze weten dat mannen oppervlakkig zijn. Dus moeten ze proberen er goed uit te zien voor de mannen, of gewoon zonder man leven.

Petrus gaat in op dat punt bij vrouwen.

Maak je daar geen zorgen over: de sieraden, de kleding, de kapsels. Laat je sieraad een innerlijke eigenschap zijn: een zachtmoedige en stille geest.

Hij zei dat die van grote waarde is voor God.

Nogmaals, Petrus gaat ervan uit dat de vrouwen aan wie hij schrijft God graag willen behagen. Als je God wilt behagen, dan wil je in je geest aantrekkelijk voor Hem zijn. Dan maak je je niet zoveel zorgen over hoe aantrekkelijk je uiterlijk voor mannen is. Hier staat niets wat vrouwen verbiedt om uiterlijk aantrekkelijk te zijn.

Er staat alleen dat je je daar niet druk om moet maken. Sommige vrouwen zijn van nature aantrekkelijk. Sommige vrouwen zien er met heel weinig opmaak en verzorging geweldig uit. Bij andere vrouwen zou daar veel meer voor nodig zijn. En sommige zien er zelfs met veel meer niet zo geweldig uit. Niet iedereen is mooi. Maar Petrus zegt: maak je daar geen zorgen over. Maak daar geen punt van. De wereld maakt daar een punt van.

Het is interessant hoe sterk de wereld dat doet, want niet alleen mannen zien mooie vrouwen, vrouwen zien mooie vrouwen ook. Elk reclamebureau weet dat je alleen maar een mooie vrouw in een advertentie hoeft te zetten om meer producten aan mannen én vrouwen te verkopen. Mannen worden seksueel opgewonden door mooie vrouwen. Vrouwen worden misschien niet seksueel opgewonden, maar ze bewonderen hen: ‘Zo zou ik willen zijn. Ik zou net als zij willen zijn. Ze is prachtig.’

Het is verbazingwekkend hoe vrouwen hun lichamelijke schoonheid kunnen uitbuiten als ze die hebben. Kleine meisjes die aantrekkelijker zijn dan de meeste anderen worden natuurlijk hun hele leven vertroeteld. Ze leren dat ze knap zijn, en ze leren hoe ze dat kunnen gebruiken en hoe ze hun uiterlijk kunnen uitbuiten, omdat de wereld hun dat toestaat. De wereld moedigt hen daartoe aan. Daarom rekenen mooie vrouwen vaak op hun schoonheid voor hun succes in het leven, voor promotie en dat soort dingen. En vrouwen die niet mooi zijn, denken vaak: ‘Misschien zou ik wat meer kunnen doen. Een facelift of meer make-up of iets anders zal me de kansen geven die mooie vrouwen hebben.’

Petrus zegt dat die hele manier van denken verkeerd is. De verleiding is gemakkelijk genoeg te begrijpen. Als de wereld je gaat vertroetelen en je geeft wat je wilt als je al die schoonheid hebt, dan zal de vrouw in de verleiding komen om voor die doeleinden zo mooi mogelijk te willen zijn. Er is niets mis met mooi zijn, of met in elk geval zo aantrekkelijk zijn als je van nature kunt zijn zonder er al te veel aandacht aan te besteden. Maar hij zegt: laat dat niet je doel zijn.

Besteed meer tijd aan het versieren van je innerlijk, want die innerlijke zachtmoedige en stille geest is wat God eert.

19

Karakter en schoonheid in een levenslang huwelijk

In mijn ervaring als alleenstaande man, in gesprekken met andere godvruchtige alleenstaande mannen, is dat ook waar mannen naar zoeken. Natuurlijk willen mannen dat hun vrouw er in hun ogen goed uitziet. Mannen zijn mannen. Ik herinner me de mannengroepen in de gemeenten waar ik ben geweest. Daar sprak ik met godvruchtige mannen; ik was zelf ook een godvruchtige alleenstaande man. We wilden graag een aantrekkelijke vrouw, als we die konden krijgen. Maar als ze niet zo heel aantrekkelijk was, geef me dan in elk geval een godvruchtige vrouw. Want een huwelijk zal gelukkiger zijn als je samenleeft met iemand met een goed karakter dan met iemand die mooi is.

Als mannen alleenstaand zijn, denken ze vaak dat ze een geweldige partij zijn voor vrouwen, hoewel ze vaak weinig reden hebben om dat te denken. Het is gewoon het mannelijke ego. Misschien denken die mannen: 'Nou, ik ben best een stoere bink. Ik ben gespierd. Ik train in de sportschool, en de vrouwen zullen natuurlijk voor me in de rij staan.' Weet je wat, mannen? Als je getrouwd bent en je bent gespierd, maar je bent geen goed mens, dan kan dat je vrouw geen zier schelen. Het is verbazingwekkend hoe dat werkt. Vrouwen lijken daarin niet zo sterk op mannen. Soms wel, maar niet zo sterk.

Als je een goede huwelijkspartner wilt en je hebt er geen, werk dan meer aan wie je bent dan aan hoe je eruitziet. Zelfs als je met veel succes aan je uiterlijk werkt, blijf je er niet altijd zo uitzien gedurende een levenslang huwelijk. Niemand blijft er voor altijd uitzien als Brad Pitt. Zelfs Brad Pitt niet. Nou, Sean Connery wel. Hij heeft het bewezen. Maar heel weinig mannen zullen er op hun tachtigste nog zo goed uitzien als toen ze in de dertig of veertig waren.

Maar als je aan je innerlijke mens hebt gewerkt, blijft die innerlijke schoonheid bestaan. Trouwens, vooral vrouwen die op hun uiterlijke schoonheid hebben vertrouwd, krijgen bij het ouder worden al vroeg met veel meer teleurstelling te maken. Het is triest en tragisch om oude vrouwen te zien die proberen er jong uit te zien. Ze laten weer een facelift doen, totdat hun huid eruitziet als een trommelvel. En ze hebben zoveel make-up op dat ze eruitzien als een clown, omdat ze proberen te verbergen dat ze ouder worden. Het is zielig. De meeste mensen die ik ken, vinden het afstotelijk. Maar die arme vrouwen zijn hun hele leven in deze maatschappij geconditioneerd om te denken dat je er mooi uit moet zien, anders ben je niets.

Dus proberen ze het, en proberen ze het, en blijven ze het proberen, maar het is een verloren strijd. Als dat alles is wat je hebt ontwikkeld, komt er een moment waarop je alles waarin je hebt geïnvesteerd alleen maar ziet vervagen. Maar als je aan je innerlijk hebt gewerkt, als je eraan hebt gewerkt om vriendelijk, zachtmoedig, zorgzaam en trouw te zijn, als je aan je karakter hebt gewerkt, dan is dat van grote waarde voor God en voor iedereen die denkt zoals God. Hopelijk doen godvruchtige mensen dat. Als je een godvruchtige man hebt, waardeert hij in een vrouw wat God waardeert.

En trouwens, hoe oud je ook wordt, die innerlijke schoonheid vervaagt niet. Die rijpt. Die kan beter worden. Hoe oud je ook wordt, er zijn geen grenzen aan hoe mooi je innerlijke mens kan worden naarmate je ouder wordt. Dus Petrus zegt:

Uw sieraad moet niet bestaan in iets uiterlijks: het vlechten van het haar, het dragen van gouden sieraden of het aantrekken van mooie kleren; maar uw sieraad moet zijn de verborgen mens van het hart, met het onvergankelijke sieraad van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God.

1 PETRUS 3:3-4

20

Sara als voorbeeld van respect en vertrouwen

Hij zegt in vers 5:

Want zo tooiden zich voorheen ook de heilige vrouwen, die op God hoopten, en hun eigen mannen onderdanig waren; zoals Sara Abraham gehoorzaamde en hem heer noemde. U bent kinderen van haar geworden, als u goeddoet en niet bevreesd bent voor enig ding dat u angst zou kunnen aanjagen.

1 PETRUS 3:5-6

Je zegt: 'Ik, me aan hem onderwerpen? Dat is doodeng.' Nou, wees niet bang. Vertrouw gewoon op God, zoals Sara. Sara noemde haar man heer. Dat klinkt nogal hiërarchisch. Maar eigenlijk noemde ze hem geen heer in de betekenis van meester, of alsof zij de slavin was. De enige keer waarvan we weten dat Sara Abraham heer noemde, en dat moet beslist ook de enige keer zijn geweest waarvan Petrus wist, was in Genesis hoofdstuk 18. Daar kreeg Sara van God te horen dat ze een kind zou krijgen, hoewel ze de overgang al achter de rug had, heel oud was en altijd onvruchtbaar was geweest. Zelfs toen ze jong was, kon ze geen kinderen krijgen. Nu is ze de overgang voorbij en zegt God:

Over een jaar zul je een kind krijgen.

GENESIS 18

Ze lachte en zei:

Kan ik op mijn tachtigste nog zwanger worden, terwijl mijn heer ook al oud is?

GENESIS 18

waarmee ze haar man bedoelde.

Ze sprak over hem als haar heer, maar niet in de betekenis van: ‘Ik ben zijn slavin.’ ‘Mijn heer’ was eigenlijk een respectvolle aanduiding voor een man. In Bijbelse tijden was ‘mijn heer’ zeggen eenvoudig een manier om ‘meneer’ te zeggen, of iets dergelijks. Dus ze sprak respectvol over hem, en ze wordt als voorbeeld gesteld voor het gedrag van de vrouw. Hij zegt dat als je bent zoals zij, je als het ware haar dochters zult zijn. Zoals van christenen in het algemeen wordt gezegd dat ze kinderen van Abraham zijn omdat hij de vader van de gelovigen is, zo is Sara de moeder van de gehoorzamen, denk ik. En over christelijke vrouwen die zijn zoals zij, staat er:

Jullie zijn haar dochters als jullie goed doen en je door niets bang laten maken.

21

Je vrouw begrijpen en met respect behandelen

Dan spreekt hij in vers 7 tot de mannen:

Evenzo, mannen, woon met begrip met haar samen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer; u bent immers ook mede-erfgenamen met haar van de genade van het leven; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.

1 PETRUS 3:7

Hij zegt dat als je je niet juist gedraagt tegenover je vrouw, je gebeden belemmerd kunnen worden. Dat betekent dat God Zelf het antwoord op je gebeden zal achterhouden als je je rol als man tegenover je vrouw niet vervult. Wat houdt die in? Er staat:

Leef met begrip met hen samen.

Dit is misschien wel de moeilijkste opdracht voor een man: zijn vrouw begrijpen. Eerlijk gezegd heeft zij er ook moeite mee om hem te begrijpen. Mannen en vrouwen denken vaak verschillend. Veel komieken baseren hun humor op die verschillen, omdat iedereen weet dat het waar is.

In onze samenleving proberen we te zeggen dat alles precies hetzelfde is. Het maakt niet uit met welk geslacht je geboren bent; iedereen is precies hetzelfde. Maar niet iedereen is precies hetzelfde. Dat betekent niet dat de een minderwaardig is aan de ander, maar ze zijn niet hetzelfde. Dingen die gelijkwaardig zijn, zijn niet altijd onderling uitwisselbaar. Er zijn onderdelen van mijn auto die evenveel waard zijn als andere onderdelen van mijn auto, maar het zijn geen onderling uitwisselbare onderdelen. Dat twee dingen evenveel waard zijn, betekent nog niet dat ze dezelfde functie hebben en hetzelfde werk doen. Je kunt niet alles wat evenveel waard is onderling verwisselen. God heeft mannen en vrouwen dus gelijkwaardig gemaakt, maar verschillend.

Voor mannen is het een enorme uitdaging om hun vrouw te begrijpen. Als ze hun best doen om hun vrouw te begrijpen, lijkt hun vrouw op een dag bepaalde dingen te willen, en de man maakt daar aantekeningen van: 'Dit is wat mijn vrouw wil.' Als hij een paar weken later doet wat hij op zijn lijstje heeft gezet, vindt ze dat niet meer fijn. Ze wil iets anders. Sterker nog, ze zal zich afvragen waarom hij die dingen doet.

'Nou, ik heb dat opgeschreven toen je zei dat je dat wilde.'

'Nou, nee, dat wil ik niet meer. Ik wil nu iets anders.'

Voor vrouwen is dat logisch. Wat ze ook doormaken, het is voor hen logisch, maar mannen kunnen dat niet volgen, kunnen daarin niet meekomen. En de manier waarop mannen denken, is voor vrouwen niet logisch. Proberen te leren hoe je huwelijkspartner denkt, is het ideaal. Een man moet zo goed mogelijk proberen te begrijpen wat zijn vrouw beweegt, wat bij haar een gevoelige snaar raakt, wat haar van streek maakt, waar ze bang voor is, waar ze naar verlangt, enzovoort. Een man moet de eigenaardigheden van zijn vrouw proberen te begrijpen, haar persoonlijkheid, haar verlangens, en natuurlijk met haar samenleven op basis van dat inzicht. Dat wil zeggen: houd daar rekening mee. Houd rekening met haar.

22

Liefdestalen en je partner leren kennen

Het huwelijk is een leerschool. Je leert de ander kennen: hoe je die ander kunt zegenen, hoe je die ander kunt liefhebben op een manier die hem of haar helpt. Er is een boek dat al heel wat jaren uit is, met de titel *The Five Love Languages*, geschreven door een christelijke psycholoog. Hij had het over huwelijken die mislopen doordat de partners verschillende talen spreken, liefdestalen dus. Hij zei: als je alleen Nederlands sprak en met een Russisch meisje trouwde dat alleen Russisch sprak, zou je de hele dag kunnen zeggen: 'Ik hou van je', maar ze zou nooit weten dat je dat zei, omdat ze jouw taal niet kent. Zij heeft een andere taal. Je moet het in haar taal zeggen.

Hij zei dat mensen verschillende liefdestalen hebben. Verschillende mensen herkennen op verschillende manieren dat iemand hun liefde betoont. Hij zei dat een daarvan bevestigende woorden zijn. Een andere is tijd doorbrengen waarin je echt aandacht voor elkaar hebt. Een andere is cadeaus krijgen. Een andere is dienstbare daden. Een andere is lichamelijke aanraking.

De een zegt misschien 'Ik hou van je' door lichamelijke aanraking. Een ander zegt 'Ik hou van je' door cadeaus te geven. Maar als het een andere taal is, en degene die cadeaus geeft niet om lichamelijke aanraking geeft, en degene die van lichamelijke aanraking houdt niet op dezelfde manier op cadeaus reageert, dan betonen ze elkaar allebei op hun eigen manier liefde. Maar geen van beiden begrijpt de taal, omdat ze een andere liefdestaal spreken.

Het is een interessant boek. Het is een bestseller, omdat het bedoeld is om stellen te helpen hun partner te begrijpen. Wat wil jij? Waar reageer jij op? Hoe kan ik je het gevoel geven dat je geliefd bent? Ik weet hoe ik je van nature dat gevoel zou proberen te geven, omdat ik deze liefdestaal in me heb, maar wat is die van jou? Leer je huwelijkspartner begrijpen en houd rekening met die ander, zodat je hem of haar kunt zegenen.

Dit is de plicht van de christelijke echtgenoot: proberen het leven van zijn vrouw gelukkiger te maken. Natuurlijk wordt zijn eigen leven er ook gelukkiger van als dat lukt, want als mama niet gelukkig is, is niemand gelukkig, zoals iedereen kan beamen.

Dat was de lijfspreuk van mijn vrouw in mijn vorige huwelijk, en die klopte helemaal.

23

Leidinggeven met oog voor haar belangen

Dit zegt gewoon dat een man moet ontdekken wat zijn vrouw blij maakt en dat moet doen. Het betekent niet dat hij een slappe, ruggengraatloze echtgenoot wordt die zich aan zijn vrouw moet onderwerpen, zelfs wanneer hij denkt dat het verkeerd is, maar hij bang voor haar is. Het is juist omdat hij de leider is dat hij in liefde leiding wil geven. Hij wil leidinggeven als een dienaar. Hij wil ontdekken wat hij vanuit zijn positie als leider kan doen om zijn vrouw gelukkig te maken.

Veel mannen klagen dat hun vrouw opstandig tegen hen is en zich niet aan hen wil onderwerpen. Mannen houden hun vrouw vaak voor: 'Je moet je aan mij onderwerpen, want ik ben het hoofd.' De Bijbel zegt nooit tegen mannen dat ze hun vrouw moeten opdragen zich te onderwerpen. De Bijbel zegt tegen mannen dat ze hun vrouw moeten liefhebben. In veel gevallen, waarschijnlijk in de meeste gevallen, voelt het voor een vrouw veilig om te doen wat haar man wil, als ze echt het gevoel heeft dat ze geliefd is.

Wanneer ik met mannen praat die zeggen dat hun vrouw tegen hen in opstand komt en hun het leven zuur maakt, wil ik altijd weten: 'Wat denkt je vrouw dat je aan het doen bent? Denkt ze dat je haar dient of jezelf?' Als een man de belangen van zijn vrouw dient, zal ze niet het gevoel hebben dat ze voor haar belangen moet opkomen. Haar man komt er al voor op. Haar man staat aan haar kant. Hij behartigt haar belangen. Ze kan zich ontspannen en gewoon meegaan in hoe het geregeld is.

Maar als de vrouw het gevoel heeft dat haar man alleen maar belangstelling heeft voor wat hem interesseert, en dat haar belangen voortdurend worden vertrapt, dan komt ze op zijn minst in de verleiding om in opstand te komen en haar belangen tegenover de zijne te verdedigen. Eerlijk gezegd vind ik dat een vrouw die die verleiding voelt, die moet weerstaan. Maar de man moet begrijpen dat zijn vrouw gemakkelijker als team met hem zal samenwerken als ze er diep van overtuigd is dat hij bij zijn beslissingen

rekening houdt met haar belangen. Hij krijgt immers de opdracht met begrip met haar samen te leven. Zij hoeft niet te vechten om haar zin te krijgen, omdat hij voor haar zal vechten om te krijgen wat zij wil.

Dat is wat een herder voor zijn schapen doet. Hij vecht voor de veiligheid van zijn schapen, niet voor die van hemzelf. Maar veel mannen zijn zelfzuchtige echtgenoten en houden geen rekening met hun vrouw. Daardoor ontstaat er een machtsstrijd. De vrouw weet waarbij ze zich veilig zou voelen, en hij weet wat hij wil, en dat zijn verschillende dingen. Zij voelt zich onveilig omdat hij niet voor haar opkomt. Dan ontstaat er ruzie.

24

Je huwelijksplicht bij een moeilijke partner

Er zou geen ruzie moeten zijn. Eerlijk gezegd kan de vrouw zich nog steeds onderwerpen en op God vertrouwen als haar man een slechte echtgenoot is. Als de vrouw een opstandige vrouw is, kan de man haar nog steeds liefhebben. Jouw plicht hangt er, zoals dit heel duidelijk maakt, niet van af of je partner zijn of haar plicht vervult. Hij zegt:

Evenzo, vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig; opdat ook, als sommigen aan het Woord ongehoorzaam zijn, zij door de levenswandel van de vrouwen zonder woorden gewonnen mogen worden,

1 PETRUS 3:1

Als hij ongehoorzaam is, zal hij niet doen wat juist is, en zal het moeilijker voor je zijn.

Maar echtgenoten bevinden zich soms ook in die positie. Dat weet ik. Dat weet ik uit ervaring. Een echtgenoot kan zich erop toeleggen zijn vrouw lief te hebben en zijn vrouw te dienen. En afhankelijk van hoe gestoord ze misschien is, want sommigen zijn dat, kan het verschrikkelijk zijn om met haar samen te leven. Er zijn problemen aan beide kanten. Maar waar het om gaat, is dat wij in ons huwelijk het gebod hebben ons

deel te doen, of onze partner zijn of haar deel nu doet of niet. Als alles gaat zoals het hoort, en beide partners doen wat ze behoren te doen, zal het huwelijk een en al geluk zijn. Ik kan zeggen, als iemand die op dit moment nog maar kort getrouwd is, dat mijn vrouw en ik ons er allebei op toeleggen te doen wat God wil. En het is eerlijk gezegd een en al geluk geweest. Ik wist niet dat het huwelijk zo gemakkelijk kon zijn. Volgens mij heeft zij het ook gemakkelijk gevonden. Dat is interessant, want wanneer twee mensen allebei proberen te doen wat God wil, betekent dat dat ze elkaar dienen. Niemand denkt: 'Ik ben de baas, en jij moet mij gehoorzamen.' De een neemt de leiding ten behoeve van de ander, en het is een gezamenlijke inspanning.

Ik heb huwelijken gezien, en ben eerlijk gezegd eerder zelf in een huwelijk geweest, waarin het leek alsof je tegenover elkaar stond. Ik stond aan de kant van het gezin, maar de andere partij wilde iets totaal anders en zag mij als iemand met wie ze aan het touwtrekken was. Het is ellendig om in een huwelijk te zitten waarin de twee elkaars belangen niet behartigen.

25

Zorgvuldig omgaan met de kwetsbaarheid van je vrouw

Dus Petrus zegt:

Mannen, leef met begrip met je vrouw samen en behandel haar met respect, omdat ze kwetsbaarder is.

De Engelse vertaling gebruikt hier het beeld van 'het zwakkere vat', een breekbaarder voorwerp. Wat bedoelt hij daarmee? We zouden kunnen denken dat zwak betekent: lichamelijk zwakker. Het zou zelfs kunnen dat hij dat bedoelt. Dat is mogelijk, hoewel er zeker vrouwen zijn die sterker zijn dan sommige mannen. Er zijn slappe, kleine mannen. Er zijn grote, potige vrouwen. Maar over het algemeen hebben mannen, alles bij elkaar genomen, meer gespierde delen van hun lichaam. Ze zijn sterker, maar ik denk niet dat Petrus het daarover heeft. Ik denk niet dat hij hen in lichamelijk opzicht het zwakkere vat noemt. Ik denk dat zwakker hier opgevat zou kunnen worden als kwetsbaarder.

Wanneer mannen met elkaar omgaan, kunnen ze verbaal behoorlijk hard zijn. Ze kunnen elkaar naar beneden halen. Ze kunnen hard tegen elkaar zijn, en dan lopen ze weg en zijn ze nog steeds vrienden. Mannen zijn als kommen die uit steen zijn gehouwen. Ze breken niet gemakkelijk. Vrouwen lijken in veel gevallen meer op porselein: waardevoller, maar ook kwetsbaarder. Je moet voorzichtiger met hen omgaan.

Als een vrouw een andere vrouw beledigt, is de kans groot dat ze hun leven lang vijanden zullen zijn. Of als een man een vrouw beledigt, is het gegarandeerd dat ze hun leven lang vijanden zullen zijn. Een man beledigt een andere man, ze lopen weg en vergeten het meteen. De volgende keer dat ze elkaar zien, zijn ze weer maatjes. Het is gewoon iets anders. Ik besef dat ik te veel generaliseer. Niet alle vrouwen zijn hetzelfde, en niet alle mannen zijn hetzelfde. Maar laten we eerlijk zijn: je kunt het waarnemen. Over het algemeen is er in dat opzicht een verschil. Vrouwen zijn wat kwetsbaarder.

Ze kunnen hard worden. Ze kunnen taai worden. In onze samenleving, waar veel vrouwen door hun mannen mishandeld of in de steek gelaten zijn, doen vrouwen wat de situatie van hen vraagt en worden ze even taai als mannen. Ze kunnen het, maar dat zouden ze niet hoeven te doen. De echtgenoot hoort voor hen sterk te zijn. Hij hoort hen te behandelen als iets wat breekbaarder is en voorzichtig met hen om te gaan. Ik zeg niet dat je hen als slappelingen moet behandelen, maar erken gewoon dat er verschillende omgangsnormen gelden in relaties. Een man hoort voor een vrouw te zorgen. Dat is wat Petrus bedoelt. Je geeft haar eer als het zwakkere vat.

26

Zwakheid waarderen en samen Gods genade erven

Soms denken we dat als iemand zwakker is, je diegene onteert door hem of haar als zwakker te beschouwen. Maar als ze zwakker zijn doordat ze van porselein gemaakt zijn in plaats van steen, dan is dat waardevoller. In de Bijbel, volgens de Bijbelse waarden, geldt:

Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

2 KORINTHE 12:10

Dat is wat God tegen Paulus zei:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

De zwakkere zijn is soms wenselijk. God moest Paulus zwakker maken dan hij was, zodat hij meer door God gebruikt kon worden. Zwakheid is iets wat God waardeert. En hij zei dat vrouwen in sommige opzichten kwetsbaarder zijn dan mannen. Ze moeten met meer voorkomendheid behandeld worden dan mannen.

Je moet inzien dat jij en je vrouw samen erfgenamen zijn van de genade van het leven. Petrus zegt:

Evenzo, mannen, woon met begrip met haar samen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer; u bent immers ook mede-erfgenamen met haar van de genade van het leven; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.

1 PETRUS 3:7

Met andere woorden, ze zijn gelijkwaardige mede-erfgenamen van de genade van God die ons gegeven is, van het eeuwige leven. Mannen en vrouwen zullen in het volgende leven geen hiërarchische rollen hebben. Dit is alleen voor dit leven, voor deze ordening van gezinnen enzovoort. Er zullen in het volgende leven geen gezinnen zijn. Jezus zei dat er in het volgende leven zelfs geen huwelijk zal zijn.

Maar in dit leven bestaat het gezin als instelling, en het functioneert net als elke andere organisatie. Sommige mensen staan in een hiërarchische verhouding tot elkaar, waarbij sommigen ondergeschikt zijn aan anderen. Niet iedereen is er blij mee ondergeschikt te zijn, maar zo werken organisaties. Zo werkt het wanneer mensen in harmonie met elkaar moeten functioneren.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Petrus 2:19-20
- 1 Petrus 2:21
- 1 Petrus 2:23
- Mattheüs 26:39
- Johannes 18:11
- Lukas 23:46
- 1 Petrus 2:24
- Jesaja 53:3

- Jesaja 53:4-5
- Jesaja 53:6
- Johannes 1:29
- 1 Petrus 2:25
- Markus 16:18
- Jesaja 53:5
- Jesaja 1:5-6
- Jesaja 1:4
- 2 Korinthe 12:9
- Markus 10:44
- Efeze 6:4
- Efeze 5:22-23
- Johannes 10:11
- Efeze 5:25
- 1 Petrus 3:1
- 1 Petrus 3:2
- 1 Petrus 3:3-4
- 1 Petrus 3:5-6
- 1 Petrus 3:7
- 2 Korinthe 12:10

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.